

Φρούριο Καζάρμα

72300

35.2109169, 26.1082641

Το βενετσιάνικο φρούριο της Σητείας κατασκευάστηκε κατά το 13ο αιώνα στην θέση της βυζαντινής πόλης, που ήταν έδρα επισκοπής, πιθανόν στην ίδια θέση και της αρχαίας πόλης Ητειάς ή Σηταίας.

Όπως φαίνεται στα Ενετικά σχέδια, το ανατολικό τμήμα της σημερινής πόλης της Σητείας ήταν οχυρωμένο και αποτελούσε το "Castello". Είχε τριγωνική μορφή (βλ. απεικονίσεις του 1601, του 1631 και του 1901), και περιέκλειε τον καθεδρικό και την κατοικία του ρέκτορα. Στην κορυφή του τριγώνου βρισκόταν ο πύργος με τον περίβολο του. Οι εκτός τειχών συνοικίες (borghi) αναπτύχθηκαν προς δυσμάς του οχυρού περιβόλου και παρέμειναν μέχρι τέλους ανοχύρωτες. Προς ανατολάς του περιβόλου βρισκόταν η γυναικεία μονή της Santa Maria, περίπου στη θέση του σημερινού νεκροταφείου.

Με το σεισμό του 1303, το φρούριο και ο πύργος του υπέστησαν σοβαρές καταστροφές και οι μετέπειτα επισκευές του δεν μπόρεσαν να το ισχυροποιήσουν. Ένα νέο καταστροφικό πλήγμα μεγάλης έκτασης επήλθε με το σεισμό του 1508, ενώ το 1538, η επιδρομή των πειρατών του Barbarossa, επέφερε ακόμη περισσότερες καταστροφές.

Στα μέσα του 16ου αι., όταν η Βενετία προχωρούσε σε μεγάλης κλίμακας οχυρωματικά έργα με το νέο προμαχωνικό σύστημα στις κτήσεις της, η Σητεία ήταν ουσιαστικά ανοχύρωτη. Η βενετική διοίκηση το 1554 έστειλε χρήματα για την επισκευή του φρουρίου. Στα επόμενα χρόνια, παρά την πρόταση κατεδάφισης που είχαν καταθέσει οι Sforza Pallavicini και Giulio Savorgnan το 1571 στη Σύγκλητο, οι Βενετοί προσπάθησαν να το αποκαταστήσουν με κάποιες εργασίες που ωστόσο δεν απέτρεψαν την ετοιμορροπία του.

Μετά την τουρκική απόβαση του 1645 και την προέλαση προς ανατολάς, ο στρατηγός Mocenigo διαπιστώνει ότι το φρούριο ήταν αδύνατον να αντέξει την παραμικρή πολιορκία και το 1651 αποφάσισε να το κατεδαφίσει και να μεταφέρει τα κανόνια και τον εξοπλισμό στο Χάνδακα.

Μετά την κατάληψή του το φρούριο χρησιμοποιήθηκε από τους Τούρκους ως οχυρό, με σοβαρές επεμβάσεις στο ερειπωμένο ενετικό συγκρότημα. Το τούρκικο οχυρό κατασκευάστηκε πάνω στη βάση του ανώτερου βενετσιάνικου πύργου, και συνδέεται με το μικρό τμήμα του περιβόλου που έχει απομείνει. Το τείχος στις πλευρές του τριγώνου, του οποίου μεγάλα τμήματα σωζόταν στις αρχές του αιώνα, έχει σχεδόν εξαφανιστεί σήμερα πλην του επιθαλασσίου τείχους.

Το φρούριο στη σημερινή του μορφή αποτελείται από το βορειοανατολικό τμήμα του αρχικού οχυρωματικού περιβόλου, τον πύργο που κλείνει την κορυφή του και δωμάτια στον αύλειο χώρο. Ο πύργος, χωρίς στέγη σήμερα, έχει τη μορφή που απέκτησε επί τουρκοκρατίας. Υπάρχουν ίχνη από

εσωτερικό περιμετρικό διάδρομο και από κεντρικό διόροφο τμήμα. Ο ακριβής τρόπος στέγασης παραμένει ασαφής.

Ο χώρος του φρουρίου εχρησιμοποιείτο επί σειρά ετών από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, μέχρι το 1966. Στο εσωτερικό του υπήρχαν παραπήγματα και προσκτίσματα.

Το 1963 κηρύχθηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο. Από το 1966 άρχισαν προσπάθειες για την αποκατάστασή του, με των πρώτων στερεωτικών εργασιών. Μετά το 1970 έγινε η απομάκρυνση των παραπηγμάτων.

Σήμερα είναι επισκέψιμο μνημείο με φύλαξη, και τους θερινούς μήνες χρησιμοποιείται ως χώρος εκδηλώσεων.

Δάφνη Χρονάκη, αρχιτέκτων μηχανικός

Περίληψη

Σκοπός: Εκδρομή	Τύπος: Κάστρο	Χώρα: Greece
Πόλη: Σητεία	ΤΚ: 723 00	